

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingová č. 4, proti povinnej **K. J.**, bývajúcej v N., **pre vymoženie 971,60 €** s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18 Er 353/2010, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 22. apríla 2014 sp. zn. 10 CoE 19/2014, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 22. apríla 2014 sp. zn. 10 CoE 19/2014 **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 22. apríla 2014 sp. zn. 10 CoE 19/2014 **o d m i e t a .**

Povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina uznesením z 9. októbra 2013 č.k. 18 Er 353/2010- 31 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju, súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Rozhodol s poukazom na ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d/, § 57 ods. 1 písm. g/, § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, § 2 písm. a/ a b/, § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, smernica Rady č. 93/13/EHS. Mal preukázané zo zmluvy o úvere a jej všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou, uzatvorenej medzi účastníkmi a na základe ktorej bol vydaný exekučný titul, že obsahuje neprijateľnú podmienku – rozhodcovskú doložku.

Tá ustanovuje, že spotrebiteľ má síce možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak rozhodcovské konanie začne na návrh dodávateľa (čo je výlučne vždy), spotrebiteľ je nútený sa podrobiť tomuto konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Okrem toho sídlo rozhodcovského konania je v sídle spoločnosti dodávateľa, čo nespĺňa požiadavku predvídateľnosti a dostupnosti rozhodcovského súdu (rozsudok Súdneho dvora vo veci C 40/08). Preto súd dospel k záveru, že takáto rozhodcovská doložka je neplatná, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal, nakoľko tvorí súčasť úverovej formulárovej zmluvy. Z rozhodcovského rozsudku vyplýva, že rozhodcovský súd opomenul aplikovanie príslušných kogentných vnútroštátnych a európskych noriem týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa. Dojednané sankcie za neplnenie zmluvnej povinnosti sú v rozpore s príslušnými zákonnými ustanoveniami a sú v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedeného dôvodu súd ex offio exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil (§ 45 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní v spojení s § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku).

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Žiline uznesením z 22. apríla 2014 sp. zn. 10 CoE 19/2014 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.), návrhy na prerušenie konania zamietol, účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd konštatoval správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa záverov súdu prvého stupňa, nakoľko zodpovedá nielen vnútroštátnej právnej úprave (Exekučný poriadok a Zákon rozhodcovskom konaní), ale v plnom rozsahu rešpektuje aj najnovšiu judikatúru Súdneho dvora EÚ. Právny vzťah založený medzi účastníkmi zmluvy bolo nutné jednoznačne posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedlo k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. K námietke oprávnenej o porušení princípu rovnosti zbraní súdom nie je opodstatnená nakoľko jej ostala zachovaná zákonná možnosť namietat' nesprávnosť záverov exekučného súdu ako súdu prvého stupňa odvolacím súdom, ktorú aj podaným odvolaním využil.

Z uvedeného dôvodu rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul nemôže byť vykonateľný a súd správne exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil. Návrhy

na prerušenie konania zamietol z dôvodu, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O.s.p.) pre prípad, že na strane povinného vystupoval vedľajší účastník, 3. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 4. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. e/ O.s.p.), 5. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 6. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 7. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 7/2013, 3 Cdo 24/2013, 3 Cdo 28/2013, 3 Cdo 34/2013, 3 Cdo 58/2013, 3 ECdo 26/2013, 3 ECdo 46/2013, 3 ECdo 56/2014, 3 ECdo 76/2013, 3 ECdo 104/2013, 3 ECdo 156/2013, 3 CoE 28/2013, 3 ECdo 207/2013, 3 Co 32/2013, 3 Co 44/2013, 3 CoE 30/2014, 3 CoE 24/2013, 3 ECdo 95/2014, 3 ECdo 235/2014, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014, 8 ECdo 152/2014, 8 ECdo 190/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli

vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. apríla 2015

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová